ყოველი სახსარისთვის ადამიანის სხეულში არის სადაყა

აბუ ჰურაირა (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოსცემს, რომ მოციქულმა მუჰამმადმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «ყოველი სახსარისთვის ადამიანის სხეულში არის სადაყა, ყოველი დღის განმავლობაში, რომელზეც მზე ამოდის: ორ ადამიანს შორის სამართლიანად მოქცევა არის სადაყა, კაცის დახმარება მის მმართველობაში (ან სატრანსპორტო საშუალების მართვაში), მაგალითად, როცა ვინმეს სატრანსპორტო საშუალებას დაეხმარები ან მისი ნივთების აღებაში დაეხმარები, ესეც სადაყაა. კეთილი სიტყვა არის სადაყა, ყოველი ნაბიჯი, რომელსაც ადამიანი ლოცვისკენ დგამს, არის სადაყა, და გზიდან დაბრკოლების მოშორებაც არის სადაყა»

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განმარტა, რომ ყოველი დღისთვის მუსლიმმა, რომელსაც პასუხისმგებლობა აკისრია, უნდა გაიღოს საკმარისი სადაყა უზენაესი ალლაჰისთვის მადლიერების გამოხატვის ნიშნად, იმ ჯანმრთელობისთვის, რომელიც ალლაჰმა მიანიჭა, და იმ სახსრების გამო, რომლითაც მას შეუძლია ხელების მოქნევა და გაშლა. ეს სადაყა სრულდება ყოველგვარი კეთილმოქმედებით და არ შემოიფარგლება მხოლოდ ფულის გაცემით. მათგანია: ორ დაპირისპირებულ მხარეს შორის სამართლიანობა და შერიგების მოპოვება არის სადაყა, დაუძლურებული ადამიანის დახმარება მის სატრანსპორტო საშუალებაზე ასვლაში ან მისი ტვირთის აწევაში არის სადაყა (მოწყალება), კეთილი სიტყვა, როგორიცაა ალლაჰის ხსენება, დუა, მისალმება და სხვა, არის სადაყა, ყოველი ნაბიჯი, რომელსაცც ლოცვისკენ დგამ, არის სადაყა. გზიდან დაბრკოლების ან იმ საგნის მოშორება, რაც ზიანს აყენებს ადამიანებს, არის სადაყა.

http://www.sunnah.global/hadeeth/ka/show/4568